

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر احیا بافت فرسوده شهری (نمونه موردی: محله آبکوه مشهد)

محل انتشار:

دوازدهمین سمپوزیوم پیشرفت های علوم و تکنولوژی کمیسیون پنجم: سرزمین پایدار، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جواد بابایی - دانشجو دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد

بیبا موذن کاشانی - دانشجوی کارشناسی شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران مشهد

عاطفه سعیدی زاده - دانشجوی کارشناسی شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه در بسیاری از شهرهای کشور به دلیل افزایش جمعیت، مهاجرت های بی رویه، عدم توجه به هسته های قدیمی شهر و تمرکز فعالیت های اقتصادی و اجتماعی باعث شده است بافت های قدیمی دچار مشکلات امنیتی، اجتماعی و اقتصادی شود و به مرور زمان دچار فرسودگی گردد که این اتفاق به تدریج بر روی شهر اثر گذاشته و شهر را از درون ناکارآمد میسازد. محله آبکوه از هسته های اولیه شهر مشهد بوده و دارای قدمتی تاریخی می باشد و از جمله محدوده هایی است که از مشکلات بافت فرسوده رنج می برد. این محله به رغم طرح های اجرا شده در جهت احیای آن، نتوانسته آن گونه که شایسته قدمت محله و توانهای موجود آن است، در مسیر توسعه پایدار فضا گامی موثر بردارد و همچنان شاهد گریز جمعیت از محله هستیم. هدف این مقاله تحلیلی بر طرح های احیاء و نوسازی در محله آبکوه و بیان نقاط ضعف و قوت آنها و ارایه راهکارهایی برای استفاده بهینه از این فضاها ضمن حفظ هویت بافت است. در این پژوهش، از روش تحقیق توصیفی ژرفانگر استفاده شده و به منظور سنجش و تجزیه و تحلیل اطلاعات از تمامی روشهای مصاحبه، مشاهده، پرسشنامه و مطالعه کتابخانه ای بهره مند شده است.

کلمات کلیدی:

شهر مشهد، بافت فرسوده، احیاء، نوسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/712301>

